Harakiri

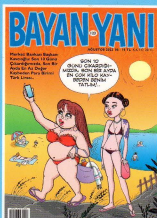
2023-02-50 TL.
122-127
Cilt 21

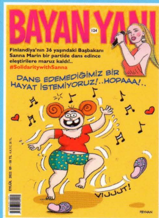
BAYAN YANI

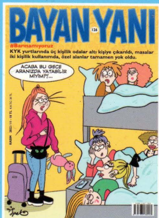
Harakiri

BAYAN YANI
122
TEMMUZ 2022 07 - 18 TL K.K.T.C. 20 TL
Halkın %70'i Tatile Çıkamıyor!..
BU TATİLDE NERDESİNİZ AFET ABLA?..
LEĞENDE YAVRUM!.. LEĞENDE!..
ÇIP ÇIP ÇIP

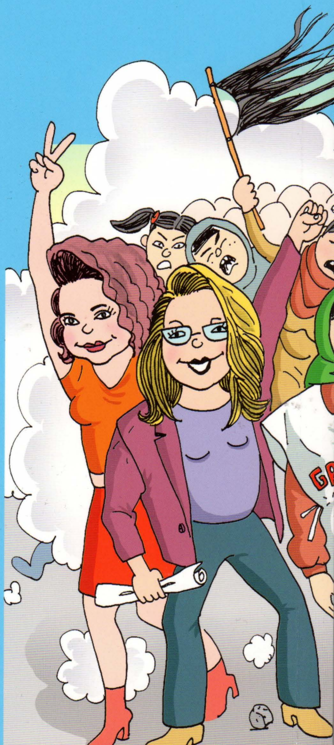

BAYAN YANI
123
AĞUSTOS 2022 08 - 18 TL K.K.T.C. 20 TL
Merkez Bankası Başkanı Kavcıoğlu: Son 10 Günü Çıkardığımızda, Son Bir Ayda En Az Değer Kaybeden Para Birimi Türk Lirası..
SON 10 GÜNÜ ÇIKARDIĞIMIZDA, SON BİR AYDA EN ÇOK KİLO KAYBEDEN BENİM TATLIM!..

BAYAN YANI
124
Finlandiya'nın 36 yaşındaki Başbakanı Sanna Marin bir partide dans edince eleştirilere maruz kaldı!..
#SolidaritywithSanna
DANS EDEMEDİĞİMİZ BİR HAYAT İSTEMİYORUZ!..HOPAAA!..
VIJJJT!
EYLÜL 2022 09 - 18 TL
FEYHAN

BAYAN YANI
125
SAÇLARIMIN DANS EDEMEDİĞİ BİR DEVRİM BENİM DEĞİLDİR...
#Mahsa_Amini
#مهسا_امینی
#IranProtests
#AntifaIran
EKİM 2022 10 - 18 TL

BAYAN YANI
126
#Barınamıyoruz
KYK yurtlarında üç kişilik odalar altı kişiye çıkarıldı, masalar iki kişilik kullanımda, özel alanlar tamamen yok oldu.
ACABA BU GECE ARANIZDA YATABİLİR MİYİM?!...
KASIM 2022 / 11 - 18 TL
İpek

BAYAN YANI
127
#10AralıkDünyaİnsanHaklarıGünü #FreeTurkeyJournalists
Uluslararası Basın Enstitüsü (IPI), 10 Aralık Dünya İnsan Hakları Günü'nde Türkiye'de halkın haber alma hakkına ve basın özgürlüğüne yönelik tüm saldırılara karşı kampanya başlattı. Çünkü #basınözgürlüğü olmadan, demokrasi olmaz.
https://ipi.media/
ARALIK 2022 / 12 - 18 TL K.K.T.C: 20 TL

Harakiri

2023-02-50 TL.
122-127

Cilt 21

BAYAN YANI

Mehmet Ali & Akşamsefası

BAYAN YANI

122

TEMMUZ 2022 07 - 18 TL K.K.T.C: 20 TL.

Halkın %70'i Tatile Çıkamıyor!..

KUBBE

"Karikatür adamlarca kaçırılmış çocuklar"
Yalan yok, çok eğlenceli yaşıyorlar.
Patlıcan burunların efsunladığı
yamalak bir dünyadan,
boş sadâların arasına, ışıltılı balonlar salıyorlar
Kubbeyi diyorum, hani ısındı filan.
Balonlar bâki
karikatür adamlar da duruyor yerinde.
Öyle fakat:
kaçırılmış çocuklar bir kez daha kayboluyorlar.
Biliyorum işte bir şekilde;
derdine yan sen kubbe,
o çocuklar bir yerlerde yine
gülüyorlar.

Sıdıka Saka Temmuz 2022

- Sıdıka, Kubbe kim kız? Kime yazdın sen bu şiiri? Ne acayip ismi var öyle Kubbe diye, Suriyeli felan mı? Yoksa takma ismi mi bu çocuğun? Ne iş yapıyo bu Kubbe? Nerenin kubbesi?

- Latif Demirci, çizerimiz... Kaybedeli bir ay oluyor, içimden koptu, ona karaladım öylesine. Kubbe metafor orda.

- Ay yapma be... Günlük hayhuyun içinde "alıştım" sanıyo insan ama... Kız niye söylüyosun ki şimdi bana? Anlamadıydım ne güzel işte. Bak yine aklıma düştü... Offf... Cadaloza bak, yazmışın şiirini, ortalık yerde koyma madem. Ya da ben "Kubbe kim, bir nedir" diye sorunca "Anneciğim, orada 'kubbeler miğfer' gibisine bir metefor yaptım" deseydin. Sonra ben kendi kendime "Yahu vaktiyle sırf bir şiir okudu diyerekten hürriyyetini kaybetmiş zihniyyet, şimdi nasıl olur da iki satırlık tivit atanlarla dahi uğraşır" diyerekten sinirlenseydim. Olmaz ama o başımı belaya koyabilirdi, onun yerine sen "metefor" diyince, "Mete kim kız? Kaç para maaş alıyo? Tükkan kendinin mi?" şeklinde devam etseydim...

- Neler diyosun anne yaa? Tamam hadi, açalım klimayı. Boş ver elektrik faturasını felan. Böyle olmuyo, sıcaktan aklın karıştı senin. Baksana nası konuşuyosun?

- Ben kendi kendime mi konuşuyorum kız? Yazan çocuğun aklından geçiyo. Çok üzülmüş belli, kafası karışık. Yoksa normalda ben, hele de cemiyet önünde, iki cümleyi bir araya getiremem bir karakter, bir fıtrat olaraktan...

- Diyosun...

- Bak hala, "diyosun" diyo. Temincek anlattım ya yavrım. Bi yazan, bi de çizen vardı. Günü gelince yazan da çizenin yanına gidicek, o zaman sen sağ ben selamet... Gerçi senin şiire bakıcak olursak karikatür adamlar, çizgiler, balonlar hep duruyo. Ama ben ona da pek akıl erdiremiyorum. Senin demene göre Zagor'un felan 150 yaşında olması lazım şimdi. Ha keză Temel Reis ve Safinaz, madem ölümsüzler, nerde bunlar naapıyolar huzur evindeler mi? Ben mesela, Konyakçı ile Doktor Salloso'yu görmüyorum son zamanlarda. Profesör Okiltus için bi ara "Boğaziçi'ne rektör atıycaklar" diyolardı, Ondan öyle haber çıktı ama Gamlı Baykuş nerde bilen yok.

- Hepsinin hâla kitapları var. Onu bırak, internette de bulabilirsin.

- İnternette ha, ne yani, yutubır mı olmuş Zagorgil? "Ahyaak arkaaşlar, kanalıma hoş geldiniz arkaaşlar, lütfen abone olmayı ve uyarı zilini açmayı unutmayın. Şimdi size Darkwood Ormanları'nda doğayla iç içe yapılacak Darkwood City Akıllı Tomahawk Villaları'nı tanıtıcam. Beraberce kısa bi tur atarak başlayalım mı arkaaşlar. Gecekten uygun fiyatlı arkaaşlar, ulaşım efsane kolay, yeşil alanda asla sıkıntı yok arkaaşlar" bu mudur? Bence yok öyle bir şey. O güzel adamlarla birlikte çizgi insanlar da güzel atlara pinip gidiyolar esasen. Ret Kid Düldül'e, Yüzbaşı Tommiks Napolyon'a, Tombraks Beyaz Yele'ye pindi gitti... Neyse işte, benden geçti artık da, sen kalıcı olıyım diyosan manga bi koca bul Sıdıka manga çızgı bir kocanın hanımı olursan, iyi şimdi. Z kuşağı mangaya sardı diyolar...

- O da olur tebi ama Örümcek Adam filan daha münasip değil mi sence? Onları unutan yok. Holivut senede iki tane Batman, bi örümcek adam çekmezse çatlıyo. Film

çeken yerleri acıyo, yapmadan duramıyo. Batman'ın dayısı, oğlu, enişdesi, yamağı, Örümcek Adamın çocukluğu şusu busu.**

- Ay ben istemem öyle damat evde, biz evdeki örümceklerle baş edemiyoruz. Sağa sola ağ atar eşşoleşek. Millet "Safiye'nin evini bok götürüyo, her yer örümcek" diye dedikodu yapmaya dünden hazır zaten.

- Ahihi... Alemsin kız anne. Ama evde sinek olmaz bi taraftan. Yaz vakti ne kadar sivri varsa beyceğizimin attığı ağlara takılır... Kendiminkiyle birlikte beyimin soyadını da kullanırsam adım da fena durmuyo hem; Sıdıka Spaydır Saka. Ahahaha... Sıdıka Saka Spaydır...

- Hihihihi... Güldürme insanı sıpa... Bak ne diycem; Goncagül de, zırt pırt çat kapı bizim eve gelmez hem. Araknafofi mi ne diyosunuz, işte örümcek korkusu var karıda, şıp diye keser ayağını, kafayı dinleriz. Ahihihi... İki de çocuk yapar önüne atarsın, bütün gün evde, ağının ortasında oturur beyin... Hihihihi....

- İşte böyle Safiye Sultan; hep gülücez. Gülmek insan kalmak olduğu için, ciddiyet maskesiyle alçaklığını örtmeye çalışanlara inat, çizerimiz yazarımız gülümseyerek anılmak istedikleri için...Ve... Seni asla unutmayacağız Latif Demirci, hep hınzır bir çocuk neşesiyle, sevgiyle, özleyeceğiz...

Mehmet Ali & Akşamsefası

BAYAN YANI AKTÜEL

2021 yılında doğan 7 bin bebeğin annesi 17 yaşın altında...

Şengül Hablemitoğlu hocamız 11 yıllık Bayan Yanı yazarlığının ilk izninde. Bizi bırakmadı, korkmayın))

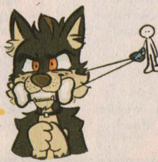

KEMİKLİ TASMA PROCESİ

KÖPEKLERİN TASMAYLA GEZERKEN BOYUNLARINI ACITMAMASI İÇİN

HEHEHEHE. SAHİP KEMİK İÇİN SAĞOL AMA BUNU ASLA BIRAKMAYACAĞIM BENNN..!

VALLA ESKİ SİSTEMDEN DAHA ÇOK SEVDİM BUNU. AĞZIM ÇOK MUTLU SAHİP!

ZEYNEP SAYAR

Prof. Dr. Gökben Hızlı Sayar

@hizlisayar

TÜKENMİŞLİK SENDROMU

HEPİMİZ YILDIK AMA BAZILARIMIZ TAM ANLAMIYLA TÜKENDİLER

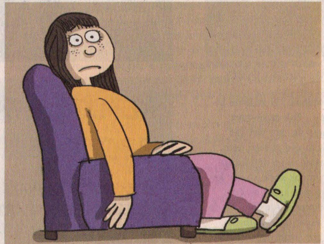

Tükenmişlik Sendromu nedir?
Birçoğumuzun farkına varmadan yaşadığı, bizi canımızdan bezdiren bir durumdur.
Tükenmişlik kişi üç temel belirti gösterir: iş gereği diyalog içinde olunan insanlara karşı duyarsızlık, duygusal olarak tükenmiş hissetme, işte başarısız ve tatminsiz hissetme.

İngilizce burnout adı verilir. Yani yanarak tükenme. Mumun yanarak erimesi gibi, iş hayatında kronik stres, sorumluluklar altında ezildiğini hisseden birey yavaş yavaş tükenir. İşin getirdiği stres ile baş edemeyen kişi, işle, iş arkadaşları ile, müşteriler ile arasına duygusal mesafe koyarak kendini stresten uzak tutmaya çalışır. Bu durum çevreden neşesizlik, isteksizlik, soğukluk, suratsızlık olarak görülür.

En idealist, mükemmeliyetçi kişiler, tükenmişliğe de en çok yatkın olan kişilerdir. İş yükünün ağır olması, uzun çalışma saatleri, iş yerindeki gerginlikler, yapıcı olmayan eleştiriler, demokratik olmayan işveren tutumları, adaletsizlik, çalışanın inisiyatif kullanamaması, ücret tatminsizliği, ağır fiziki çalışma koşulları tükenmişliği tetikler. Hayır demekte zorlanan, çevrenin istekleri altında ezilen, yoğun çalışmasına rağmen takdir edilmediğini düşünen, fedakârlık yaptığına inanan kişiler tükenmişliğe daha yatkındırlar.

Tükenmişliğin 4 evresinden bahsedilir:
1. Abartılı coşku evresi: Tükenmeye başlayan kişinin, kuyruğu dik tutma çabası gibidir. Aşırı umut, yüksek beklentiler, coşku, enerjisinin tamamını işe adama, işi hayatının odak noktası olarak görme gibi. Her şey yolunda gibi görünse de sonradan gelen bu aşırı iyilik hali pek hayra alamet değildir.
2. Durağanlaşma evresi: Enerji ve umut azalır. İşle ilgili kişinin görmeden geldiği sorunlar gözüne batmaya başlar. İşin tüm yaşamını kaplamasından şikayetçidir.
3. Engellenme evresi: Kişi işini, işin anlamını, kendi değerleri ile uyumunu sorgulamaya başlar. "Ben böyle emir alacak kişi miydim, onlar zengin olsunlar diye ben ömrümü burada heba ediyorum" söylemleri yoğunlaşır. İş artık hayatta yapmak istedikleri ile arasında bir engel gibi görünür.
4. Umursamazlık evresi: Tükenmişliğin bu aşamasında artık iş bir anlam ifade etmiyordur. Duygusal olarak tamamen kopmuş, işvereni ya da çalışma arkadaşları ile ortak amaçlara sahip değildir. Mesai saatlerine uyumsuzluk, işi savsaklama, ilgisizlik, verimde ve kalitede düşme yaşanır. Ben ayrılamıyorum, kovarlarsa kovsunlar demeye başlar. Soğuk, katı ve ilgisiz görünürler.

Tükenmemek için ne yapalım?
- İşten tamamen uzak olacağınız tatil günleriniz olsun. Maillerin kontrol edilmediği, işle ilgili konuşmaların olmadığı, telefonların kapalı tutulduğu kısa tatiller sizi yenileyecektir.
- Programınız çok yoğunsa, iş listenize tamamen kendinize ayıracağınız, işle ilgili bir şey yapmayacağınız 30 dakikalık bir ya da iki ara yerleştirin. Bu zaman kaybı değil, diğer zamanlarda daha verimli çalışmanızı sağlayacak bir adımdır.
- İş listesi yapın ve sizin yerinize bir başkasının yapabileceği maddeleri, bu kişilere yönlendirin.
- Yoga, gevşeme egzersizi, nefes egzersizi, bilinçli farkındalık gibi stresinizi kontrol etmeye yardımcı teknikler öğrenin.
- Mutlaka bir hobi edinin. Hobinizle geçireceğiniz vakit, dolmakta olan tükenmişlik bardağını boşaltacaktır.
- Egzersiz, açık havada yapılan spor oldukça etkilidir.
- Duygularınızı anlamaya çalışın. Arkadaşlarınız, güvendiğiniz kişiler ile duygularınızı konuşun.

Çizen: İrfan Sayar

İpek Özsüslü

FETİYE NENE

ÖZET: HEM FETİYE'NİN EVİNİ HAVALANDIRMAK HEM DE MEMLEKET HAVASI ALMAK İÇİN YURDA GİRİŞ YAPAN FETİYE VE LİLİBETH FALCIYA GİTTİLER. LİLİBETH TANINMAMAK İÇİN MOM FIT JEAN GİYİP KILIK DEĞİŞTİRDİ. FALCIDA HALK EKMEK KUYRUĞU GİBİ KUYRUK OLDUĞUNU GÖRÜNCE KISA Bİ ŞOK GEÇİRSELER DE ÇARESİZ BEKLEMEYE BAŞLADILAR...

YOK BACIM SIRA GELMEYECEK BUGÜN.. 1 SAATTİR BURDAYIZ 0,03 İNÇ İLERLEMEDİ KUYRUK..

DRAMA QUEEN

BİLSEYDİM BÖYLE OLACAĞINI TERMOSLA ÇAY MAY GETİRİRDİM.. KURUDUK KALDIK AYOL..

ŞİMDİ YANGIN VAR DİYE BAĞIRICAM.. DÜNYANIN PASAPORTSUZ GEZEN TEK İNSANIYIM.. ŞURDA FALCI KUYRUĞUNA TAKILDIM KALDIM

ŞİŞŞT ÇAKTIRMA BAYILMA NUMARASI YAP GERİSİNİ BANA BIRAK..

YARDIM EDİİİİN... YOK MU Bİ İNSAN EVLADI, TANSİYONU DÜŞTÜ ZAAR, Bİ LİMON GETİRİN..

TEYZEYE BAK, LAHMACUNA SIKAR GİBİ SIKTI!

DR

Mehmet Ali & Akşamsefası

NASIL DAHA İYİSİNİZ YA? HİÇ YABANCI GELMEDİNİZ
İYİCEYİM YAVRUM SAOL..BİLMEM Kİ ADIM ELİZ...
ELİZ TEYZECİM RİCA EDELİM BİRİ SİZE SIRA VERSİN ÖNLERDE..
DRAMA QUEEN

SIRA BULUNDUUU !!!
YOK YEEA NİYE SIRA VERECEKMİŞİM.. AT GİBİLER, HEM ANA FALI NABACAN SEN ALL'AHAŞKINA.. FALIN FALLANMIŞ..
KOCA ARAMAYA GELDİM Bİ SAKINCASI MI VAR? HEM NERDEN ANNEN OLUYORUM SENİN,EVLAT OLSAN ELDİVENLE SEVERİM ŞU SIFATA BAK FETİYE..

BAŞINDA TAÇ VAR SENİN ABLACIM, GÖRÜYORUM..

YAKINLARDA KOCAN ÖLMÜŞ SANKİ...DIŞARIYA KARŞI AĞLAMIŞSIN AMA Bİ ODAYA GEÇİP TEK BAŞINA 40 GÖBEK ATMIŞSIN..
ADAĞIM VARDI 40 GÖBEK.. ATTIM EVET!
DRAMA QUEEN

ESMER BENİZLİ BİRİ AİLEYİ İKİYE BÖLMÜŞ AŞKIM..ADINDA 'M' VAR ' E' VAR 'G' VAR 'H' VAR 'A' VAR 'N' VAR..

ADININ BAŞ HARFİ 'C' OLAN Bİ KADIN.. UZUN DİŞLİ.. AYRAN İSTEYEN YANINA DA YOĞURT İSTEYEN BİRİ.. Bİ DE 'K' HARFLİ Bİ KADIN VAR, KALÇASI KEDİ BELİ KADAR, SESSİZ GÖRÜNÜYOR GÖTÜNÜ YİYİM AYAKLARI YAPIYOR AMA SİNSİ.. BAYRAKLI Bİ YERDE TARTIŞMANIZ VAR BALIM..

DÖRT YANIM PUŞT ZULASI.. BAYRAKLI YER BUCKINGHAM!

YAKINDA NİŞANLANACAKSIN Bİ TANEM.. NİŞANLIN TIKNAZ, ETİNE DOLGUN BİRİ, KAFASINDA ŞAPKA VAR.. ANNESİ SENİ ÇOK SEVECEK... BUNLARI GÖRDÜM HAYATIM..

BENDEN GEÇTİ ARTIK NE NİŞANI BACIM NEYSE DİLİNE SAĞLIK..

SEN DE BURDASIN BEN DE BURDAYIM.. GÖRÜRSÜN

DR A EN

Mehmet Ali & Akşamsefası

GÜZELİM, SEN ÇOK ŞANSLI BİRİSİN...

AMA ÇEKEMEYENİN ÇOK.. GÖZLERİYLE YEMİŞLER SENİ..

GÖZLERİ G*TÜME..

SANA YIL SONUNA KADAR NİKAH GÖRÜ-YORUM..

TÜM SIKINTINI ATACAKSIN HA-YATIM, BEYAZLAR GİYMİŞSİN,UZAN MIŞSIN BOYLU BOYUNCA..

KEFEN OLMASIN SAKIN!

YOK..MASA BAŞINDA OTURMUŞ Bİ ADAM VAR..ÖNÜNDE KAĞITLAR KAĞITLAR... SENİ DÜŞÜNÜYOR, ÖZLÜYOR.. KILIÇDAROĞLU'NA BENZİYOR..

SAĞOL CANIM DİLİNE SAĞLIK..

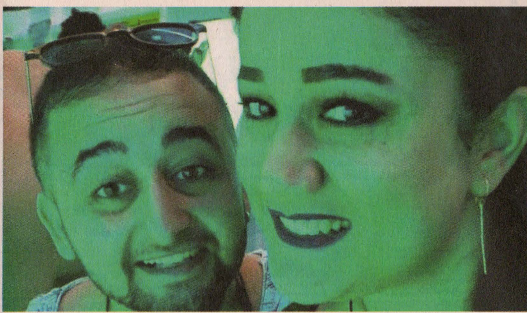
MASA DEDİĞİ PİYANO, KAĞITLAR NOTA KAĞITLARI, MARCEL'I BİLDİ VALLA..

CAMILLE'İ DE RESMEN TARİF ETTİ.. UZUN DİŞLİ DEDİ..

EVLENİ-YOMUŞUM KIZ, Bİ TAÇ VERİRSİN ARTIK DÜĞÜNÜMDE..

KÖPEEN OLSUN.. ASIL BEN NİŞANLANI-YORUM KIZIM, GEL KI-YAFET BAKALIM İKİ AYAĞIMIZ Bİ PABUCA GİRMESİN..

Gülsüm Güler

Eser ve Huriye, Türkiye'de saklanarak yaşamalarına neden olan tecavüz ve ölüm tehditlerini geride bırakarak yurt dışına çıkmayı başardı.

Transfobi Sonucu Ülkeden Ayrılan Çift: KÂBUSLARIMIZI GERİDE BIRAKTIK

Her yıl Haziran ayının son haftasında düzenlenen Onur Haftası yaklaşıyor. 1960'yıllarda ABD'de yaşanan Stonewall ayaklanmasıyla temelleri atılan ilk Onur Yürüyüşü Amerika'da 1970 yılında, Avrupa'da ise 1972'de Almanya'da düzenlendi. O yıllarda eşcinsellik ve ikili cinsiyet kalıplarına uymayan tüm kimlikler ABD'de psikolojik bir hastalık olarak görülüyor ve bulaşıcı olduğu düşünülüyordu. Bu nedenle eşcinsel bireyler fişleniyor, eğitim gibi çeşitli alanda çalışmalarına izin verilmiyordu. Bir araya gelmeleri ve sosyalleşmeleri hoş karşılanmazken, kafeler ve barlar da onlara içecek servis etmiyordu. Birlikte dans eden iki kadın veya iki erkek gözaltına alınma riskiyle karşı karşıyaydı.

Türkiye'ye gelince, Onur Yürüyüşü 1993'te ilk kez gerçekleşecekken 'toplumun örf ve adetlerine aykırı' gerekçesiyle yasaklandı. Yasaklara boyun eğmeyen LGBTİ+ direnişi, 30 Haziran 2013'teki en kalabalık Onur Yürüyüşü'nün ardından çeşitli engellerle karşılaşsa da her yıl yaşatılmaya devam ediyor.

1970'lerden bu yana LGBTİ kazanımları günden güne gelişme gösterse de Türkiye'de LGBTİ bireyler ve kadınlar hala tehdit altında. 10 yıldır birlikte mücadele veren Huriye ve Eser çifti de yaşadıkları psikolojik şiddet, ölüm ve tecavüz tehditleri sonucu ülkeyi terk edenlerden. Biri trans erkek olduğu için kabul görmedi; diğeri ise trans erkek bir bireyi severek onunla birlikte olmayı tercih ettiği için intihara zorlandı, iki kez ölümden döndü. Huriye ve Eser kendilerini Türkiye'den kaçma noktasına getiren zorlukları ve yurt dışındaki yaşam şartlarını anlattı.

Kamuoyu sizi mücadelenizle tanımıştı. Türkiye'den ayrılmadan önce Medyascope ve içimdeki Sen programlarında kimliğiniz ve ilişkiniz ortaya çıktıktan sonra yaşadıklarınızı anlatmış ve destek çağrısında bulunmuştunuz. Bu programların ve LGBTİ+ derneklerin yurt dışına çıkış sürecinize bir katkısı oldu mu?

- Sesimizi duyan bir takım gruplar yardımda bulundu, o parayla bir deneme yaptık olmadı. Türkiye'deki hiçbir LGBTİ+ derneği yardımcı olmadı. Yüz yüze görüştük, hepsine ayrı ayrı anlattık; sadece acımızı anladıklarını ve istediğimiz zaman arayıp anlatabileceğimizi söylediler. Ayrıca devleti yöneten insanlar bizimle görüşmek bile istemedi. İstanbul'u yöneten kişinin asistanı için, "Öleceğiz, o kişiyi görüp derdimizi anlatmamız lazım" dedik, dinlemedi. Kapıda bekliyoruz diye bizi bir yere yönlerdi, 500 TL verip gönderdiler. Türkiye'de hiçbir kuruluş bize yardım etmedi. Aklınıza gelebilecek çoğu kuruluş bizi ölüme terk etti.

Türkiye'den ayrılış süreciniz nasıl gerçekleşti?

- Kanada'da bulunan Rainbow diye bir kuruluş; bize yardımcı oldu ve yol gösterdiler. Bu süreci onlarla beraber yürüttük.

Şu an yaşadığınız ülke ve Türkiye koşullarını düşündüğünüzde hissettiklerinizi nasıl tanımlıyorsunuz?

- Şu an yaşadığımız ülke Hollanda. Buraya geldiğimizden beri ilk başta kendimizi güvende ve özgür hissediyoruz. İnsanlar pozitif, güler yüzlü, var olan her şeye saygı göstermeye çalışıyorlar. Farklılıkları ötekileştirmek yerine kucaklamayı tercih ediyorlar. Bisiklet aracımız oldu. Yaşlıları bile sportif. Doğayla iç içe bir hayat önemsenmiş ve su bütün ülkeyi gezdirilmiş. Yüksek binalar yok denecek kadar az ve evler bahçeli. Hiç ağlayan, bağıran bir çocuk görmedik. Ağrı kesici, soğuk algınlığı ve birçok ilacı marketlerden çok uygun bir fiyata alabiliyorsun. Meyveler ve sebzeler lezzetli, dalından taze koparılmış gibi çok güzel bir sistemle ezilmeden paketlenmiş. Her şey uygun fiyata ve geri dönüşüm buranın bir parçası. İnsanlar işlerini severek yapıyorlar, sanırım bu yüzden pozitifler. Sokakta hayvan yok ve neredeyse her evde evcil hayvanlar var. Evlat edinir gibi hayvan edinmenin de de bazı prosedürleri var.

Maslow'un ihtiyaçlar hiyerarşisinde en alt basamaktan en üst basamağa ışık hızında geçtiğimizi düşünüyoruz.

Hollanda'da ülkede yaşamınızı nasıl idame ettiriyorsunuz? İş ve eğitim olanaklarından yararlanabiliyor musunuz?

-Şu an sığınma prosedürü sürecindeyiz. Kampta kalıyoruz ve temel ihtiyaçlarımız için haftalık bir para alıyoruz.

Eser, Türkiye'deyken trans geçiş ameliyatlarınız çeşitli imkânsızlıklar ve engeller sonucu yarım kalmıştı. Süreç tamamlandı mı?

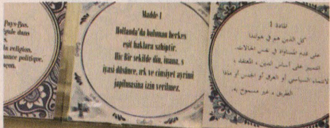
-Hayır, sığınma sürecimiz bittiğinde devlet bu ameliyatları karşılıyor.

Devletin size herhangi bir desteği var mı?

Burada devlet, barınma ve temel ihtiyaçlar için haftalık para desteği sağlıyor bize.

Trans bireylere tanınan haklar ülkemize kıyasla ne durumda?

-Özel bir hak yok, herkesle eşit haklara sahipsin. LGBTİ+ bireyler ayrımcılığa uğramıyor bu ülkede.

Mehmet Ali & Akşamsefası

GENETİK

AHAA...AYAKTA İŞEYEMİYOLAR... KAMIŞ LAZIM MI KAMIŞ?.. EHE.. EHE HE...
EKSİK BUNLAR.
BİRİNCİ EVRE: UTANMA, YUTKUNMA, YÜZ KIZARIKLIĞI... DİKKAT EDİLSE, BEN DAHA KÜÇÜKKEN BÜTÜN SEMPTOMLAR SAPTANABİLİRMİŞ ASLINDA, AMA, BANA DOKUNANIN NE OLDUĞUNU ANLAYABİLSEM DE, ONDAN UZAK DURMA GÜCÜNÜ GÖSTEREBİLİR MİYDİM BİLMİYORUM..

GENETİK OLMALI, ANNEMDEN BANA GEÇEN... AMA O, EVHAMLI DEĞİLDİR, BUNUNLA YAŞAMAYI ÇOKTAN ÖĞRENMİŞ. HATTA HASTALIĞININ REKLAMINI YAPAN MÜKEMMEL TAŞIYICI...
KIZ SEN SOKAKTA DONUNU İNDİRİP DE Mİ İŞEDİN... UTAN KIZ UTAN... BABAN GÖRSEYDİ ALİMALLAH...

BAKAR TABİ, SEN DAVETİYE ÇIKARIYOSUN. ŞU ETEĞE BAK.
SEMPTOMLARDA BENLE BİRLİKTE BÜYÜDÜ, ÇEŞİTLENDİ ONA OLAN ZAAFIM ARTTI ÇÜNKÜ. VE... GELDİ İKİNCİ EVRE! GERGİNLİK, ÇARESİZLİK HİSSİ, AĞLAMA KRİZLERİ...

MUHASEBE
KONTROLÜMÜN SIFIR OLDUĞU ÇOCUKLUK VE BULUĞ ÇAĞIMIN ESERİ SANDIĞIM BELİRTİLERİN YERİNİ, İŞ HAYATIMDA YENİLERİ ALDI; AŞAĞILANMA DUYGUSU VE ÖFKE...

EVLENİNCE DE ANNEM GİBİ HASTALIĞIMLA BARIŞIK YAŞAMA VE HATTA VAR OLMA BECERİSİNİ GÖSTEREMEDİM. BÜNYE AŞI KABUL ETMEDİ; HUZURSUZLUK, MUTSUZLUK, BAŞAĞRISI...

ANLADIN MI ŞIMDİ?..
ÜÇÜNCÜ EVRE: LEZYONLAR... CİLTTE MORARMALAR, ŞİŞLİKLER, KEMİKLERDE KIRILGANLIK...

ÖLÜMDEN ÖNCEKİ SON EVRE DİYE TANIMLADI GİTTİĞİM DOKTOR. GERÇEKLERİ KAFAYA TAKMAYACAK, HASSASİYETİ GİDERECEK İLAÇLAR VERDİ...

KAÇIŞ YOK!.. BU DEFA ZABITA KILIĞINA GİRMİŞ İLLETİN MUSALLAT OLDUĞU KÖPEĞİ GÖRDÜM SOKAKTA; SON EVREYİ AŞMIŞTI ÇOKTAN. BAŞINDA ÇIRPINAN ARKADAŞINA VERDİM ANTİDEPRESANIMDAN..
ZABITA

ANLADIM Kİ BU BİR SALGIN... AMA NE AYNI İLLETTEN MUZDARİP AFGANİSTAN VE IRAK'A NE DE SİNİR KRİZİNİN EŞİĞİNDEN ÇOKTAN ATLAMIŞ FİLİSTİN'E YETER GERİ KALAN 28 DRAJE...

AFRİKA ANNEMM... BİLDİĞİM; BU HASTALIK İLK SENİN KURUTTU İLİĞİNİ KEMİĞİNİ, KALK BAK! SENMORGTAYKEN ALDIK NABIZ SESİNİ...

BEN DE KARAR VERDİM; ÇÖPE ATTIM, İLAÇ ŞİŞELERİYLE BİRLİKTE, TOPLUMA UYUM REÇETEMİ...
DETOKS YAPTIM, ARINDIRDIM EVİ SAĞLIĞIMI BOZAN "BEYAZ"LARDAN.

SONRA BİLİNÇLİ BİR EBEVEYN OLARAK KIZIMI KORUMA ALDIM EL YORDAMIYLA (MALUM GENLER)... OYUN ALIŞKANLIKLARIYLA BAŞLADIM İŞE, HASTALIK AÇIK KAPI BULAMASIN DİYE...

BEN DE NİHAYET İYİYİM, BELİRTİLER KAYBOLDU... İRADEM SÜPER, ZAAFIMI YENDİM.
OTURDUĞUMUZDAN BERİ BARDAKİ HERİF SENİ KESİYO...Bİ BAKSANA KIZ ŞUNA.
ALMİİM ŞEKERİM, BANA DOKUNUYO.. ...
AMA ARADA BİR... ÇOK CANIM ÇEKTİĞİNDE DE KENDİMİ TUTUYO DEĞİLİM HANİ... ŞÖYLE AZICIK... TIKA BASA DEĞİL TABİİ...

Işığında kadınlar

Yaz: Ezgi Aksoy · Çiz: Betül Yılmaz

BAHRİYE ÜÇOK

Bahriye Üçok, tarihçi, siyaset bilimci ve Ankara Üniversitesi İlahiyat Fakültesi'nin ilk kadın akademisyeniydi. 1971 – 1977 yılları arasında Cumhuriyet Senatosu üyeliği yapmış, 1983 – 87 yılları arasında da Halkçı Partiden Ordu milletvekili olmuştu. Aynı zamanda Sosyal Demokrat Halkçı Partiden parti meclis üyesiydi. Cumhuriyet tarihinin yetiştirdiği ilk kuşak cumhuriyet kadınlarındandı ve cesareti birkaç düzine madalyayı hak ediyordu. Türkiye düşün hayatında çığır açan fikirleri ile pek çok çevreyi rahatsız etmiş ve faili meçhullerin fıtratımıza ışık hızıyla girdiği 90'lı yılların başında acı bir suikastle aramızdan ayrılmıştır.

Bahriye Üçok, Kurtuluş Savaşının ilk meşalesinin yakıldığı yılda, yeni kurulacak cumhuriyete ışık olmak için, 1919'da Trabzon'da dünyaya geldi. Dönem, kız çocukları için son derece karanlık zamanların yaşandığı bir dönemdi ancak babası Bahriye'nin eğitimine önem veriyordu. Bahriye ilk ve ortaokulu Ordu'da okudu.

Daha sonra lise eğitimi için İstanbul'a geldi. Sayılı kız çocuğuna nasip olan bir ayrıcalıkla Kandilli Kız Lisesinde eğitim aldı.

HEY GİDİ ESKİ BAŞKENT! SENİ GÖRDÜM, BİR DE YENİ BAŞKENTİ GÖRECEĞİM!

Mehmet Ali & Akşamsefası

Devamı Arka Sayfada →

Bahriye liseyi bitirdikten sonra öğretmen olabilir, ya da okumuş ve varlıklı bir kocaya iyi eğitimli bir gelin adayı olarak varabilirdi. Ancak o eğitimine devam etmeyi seçti ve Ankara Üniversitesi Dil ve Tarih Coğrafya Fakültesi Ortaçağ Türk-İslam Tarihi Bölümünde eğitim hayatına devam etti.

Bahriye, günümüzün tabiriyle ikinci ana dal yapmış ve Devlet Konservatuarı Opera Bölümünü de bitirmiştir.

1945'te kendisi gibi değerli bir akademi insanı olan, Ankara Üniversitesi Hukuk Fakültesi öğretim üyesi Prof. Dr. Coşkun Üçok ile evlendi.

İSLAM TARİHCİSİ Bİ OPERACI HA? EHEEH...

ENTERESAN!

Kadınların birer birey ve eşit vatandaş olarak tanınmalarından sadece 30 yıl sonra, 1953 yılında Ankara Üniversitesi İlahiyat Fakültesinde öğretim üyesi oldu. Bahriye Üçok, bu fakültenin ilk kadın öğretim üyesidir. Bu bile dönemi için yeterince devrimci bir eylemken, Bahriye Üçok'un cüreti bununla sınırlı kalmayacaktı.

KADINA BAK YA! BURADA OKUDUĞU YETMEZMİŞ GİBİ BİR DE BAŞIMIZA ÖĞRETMEN OLDU!

Bİ, DİNİMİZİ KADINDAN ÖĞRENMEDİĞİMİZ KALMIŞTI!

...

1954 yılında kızı Kumru'yu kucağına alan Bahriye, sadece üç yıl sonra, 1957'de doktorasını vermiş ve 1964 yılında da "İslam Devletlerinde Kadın Hükümdarlar" adlı çalışmasıyla doçent olmuştur.

E ARTIK ÇOCUK DA OLDU BAHRİYE, ŞU FAKÜLTE MACERASINA Bİ SON VERİRSİN ARTIK!

BİLAKİS EFENDİM, BİR KAÇ YILA DOKTORAMI TAMAMLAMAYI PLANLIYORUM.

...

Bahriye, iyi derecede Arapça ve Farsça biliyordu. Bu enstrümanları kullanarak ve Kur'an-ı Kerim'e bağlı kalarak İslam dinini çağdaş ve gerçekçi bir düzlemde yorumlamaya başladı. Bu nedenle 1960'lı yıllardan itibaren tehditler aldı ve kızının doğumunda bile akademiye ara vermeyen idealist bir kadın olarak, kendini güvende hissetmediği için akademik çalışmalarına ara vermeyi seçti.

BU BÖYLE OLMAYACAK! KIZIMI DA DÜŞÜNMEM LAZIM, AKADEMİYE ARA VERECEĞİM!

AMA EFENDİM, SİZİN ÇALIŞMALARINIZ ÇOK DEĞERLİ!

AKADEMİYE ARA VERECEĞİM DEDİM, ÇALIŞMAYA DEĞİL!

Bahriye Üçok, akademik hayatına ara verdikten sonra kendini siyasetin içinde buldu. 1971 yılında Cumhurbaşkanı Cevdet Sunay tarafından kontenjandan senatör seçildi ve beş yıl boyunca Cumhuriyet Senatosu divan üyeliği yaptı.

BAHRİYE HANIMI SEÇTİM. BİZE ÇOK FAİDELİ OLACAĞINDAN HİÇ ŞÜPHE DUYMUYORUM!

Mehmet Ali & Akşamsefası

Devamı Arka Sayfada →

Bahriye, 1977 yılında CHP'ye katıldı, darbeden sonra Halkçı Parti'nin kurucu üyesi oldu ve 1983 seçimlerinde Kuran-ı Kerim hakkında çağdaş yorumlar yapmaya cesaret eden bir kadın olarak, milletvekili olarak seçildi.

Bahriye Üçok, tehditler yüzünden akademik hayatını yarıda bırakmıştı ama yaptığı açıklamalarla her zaman dikkatleri üstüne çekiyordu. Gerici çevreleri kızdıran en büyük açıklamasını 1988 yılında katıldığı bir televizyon programında yaptı. İslam'da örtünmenin ve oruç tutmanın zorunlu olmadığını iddia ediyordu. Bu açıklamalar, Türkiye kamuoyunda küçük çaplı bir depreme sebep olmuştu elbette.

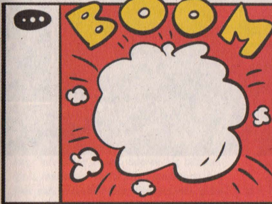

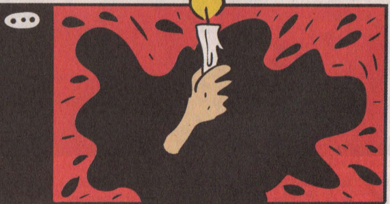
6 Ekim 1990 günü, Bahriye Üçok evine gelen bir kargoyu teslim aldı. Gönderici olarak İlmî Araştırmalar Vakfı'nın göründüğü kargoda kitap olduğu söylendi Bayriye'ye.

Bahriye Üçok, zaten sık sık tehditler aldığından, kargoyu evinin önünde açmak istedi. Bomba olabileceğinden şüphelenmişti ve öyleydi de. Paket, açmaya çalıştığı sırada patladı ve Bahriye Üçok'u aramızdan aldı. Bahriye Üçok, aydınlatmaya çalıştığı karanlık tarafından katledilmişti.

Bahriye Üçok, kaleme aldığı dokuz aydınlatıcı eser ve yaptığı birçok konuşma ile Türkiye'nin laik mirasının haznesinde yanan bir mum hala. Ancak hak ettiği değeri ve saygıyı göremiyor. Hatırası önünde saygıyla eğiliyoruz.

Mehmet Ali & Akşamsefası

SON.

Hızlı Moda Nereye Koşuyor? Dünyanın Sonuna Mı?

Ezgi Aksoy
aksoyezgi@gmail.com

Klasik filmleri izlemeyi çok severim. Siyah – beyaz, 50'li ya da 60'lı yılların filmlerini. Beni en çok etkileyen şey kurguya ve senaryoya gösterilen özenin yanı sıra, tüm filmlerde sokakların neredeyse bomboş olması, yani nüfusun azlığı ve de insanların telaşsızlığı oluyor.

Dünyanın bundan 60 – 70 yıl kadar önce, insanların hiçbir yere yetişmeyecekmiş gibi telaşsız, aheste ve sakin adımladığı bir gezegen olduğunu görmek aslında şok edici. Tek bir şarkıcının bir on yılı, tek bir şarkının koca bir mevsimi etkisi altında tuttuğu, filmlerin bir gecede tüketilmeyip etkisinin aylarca sürdüğü bir zaman diliminden bahsediyoruz. Ama 21. yüzyıl gezegeninin kendi yokoluş destanıyla bir randevusu var ve onu kaçırmamak için elinden geleni yapıyor.

Kabul edelim, "hızlı moda" denilen kavram hayatımıza ilk girdiğinde hepimizin ilgisini çekmişti. Zaten bu sektörü bu kadar büyüten de bizleriz; yani tüketiciler. Moda sektörünün en tepesinde oturan ve bu janjanlı dünyanın nereye evrileceğine karar veren kişilerle reayanın giydikleri daha önce hiç bu kadar birbirine benzemiyordu. Ve belki de tarihte ilk defa ucuz moda pahalı modayı dönüştürecek bir güç elde etmişti. Bu, tarz sahibi olmak isteyen şehirli ve genç insanların üstlerine giymek istedikleri personayı daha da kolay bulmalarına ve tüketimin çılgınlar gibi artmasına sebep oldu. Bana sorarsanız sektörün buraya kadar büyüyeceğini sektörü yaratanlar bile tahmin etmemişti. Ama şimdi buradayız işte; tüketim çılgınlığımız ve alışveriş bağımlılığımız gezegeni öldürüyor.

Tarz Neydi? Tarz Bir Yaşam Biçimiydi

"Hızlı moda", aslında 90'lardan beri hayatımızda var olan bir kavram. 90'lar, butik kültürünün ölmeye başladığı, şehirlerin kalburüstü semtlerinden varoşlara uzanan bir yelpaze ile zincir butiklerce istila edilmeye başlandığı bir dönem. Ama hızlı moda ilk gerçek atılımını 2000'lerde yaptı.

Tam da bu yıllarda Zara ve Mango gibi Avrupa menşeili markalar (İspanya), dünyanın diğer ülkelerinde de butikler açmaya, dünya devi

moda firmalarının koleksiyonlarının taklitlerini çok daha kısa sürede ve çok daha ucuza mal ederek kendilerine küçük çaplı servetler devşirmeye başladılar. Tarz ve stil, sokakları arşınlayan ve kendilerine kabaca "çalışan sınıf" denilen insan yığınları için hiç bu kadar ulaşılabilir olmamıştı daha önce. Hızlı moda öncesi gezegeninde insanlar moda dergilerinden kendilerine modeller beğenir, dükkan dükkan gezip uygun kumaş alır, güvendikleri terzide o modeli diktirir ve birkaç ay gibi "kısa" bir sürede istedikleri bluza, gömleğe ya da eteğe sahip olurlardı.

Babam bir keresinde bir dükkanda bir gömlek beğendiğini, ama hala öğretmen okulunda öğrenci olduğu için parasının olmadığını, o yaz tarlalarda ırgatlık yaparak para biriktirdiğini ve en sonunda yaz bitmeden o gömleği aldığını anlatırdı. Ayrıca "tarz" denilen şeyin ulaşılabilirliğinden de öte, bir de zamanın ruhuna aitliği meselesi vardır ki, o işte aslında konumuzun en gerçek noktadır.

Bugün isterseniz ve kesenin ağzını bütçenize göre açarsanız, baştan aşağı 80'ler, 90'lar ya da 70'ler gibi giyinebilirsiniz. Birkaç "infuencer"ı takip ederek hiç bilmediğiniz markalar ve tarzlar konusunda bile fikir sahibi olabilirsiniz. Bir festivale gideceksiniz örneğin, bir konser izleyeceksiniz, uygun zaman dilimine ve tarza ait alışveriş yapmanız ortalama yarım saatiniz alır. Hatta mevcut internet ve sosyal medya çağında mağazaya bile gitmeniz gerekmiyor artık. Günümüzde hızlı moda devleri haftalık, hatta dört günlük koleksiyonlar çıkarıyor ve tüketicilere bir fanteziyi pazarlıyorlar; "istediğin herkes olabilirsin" fantezisi. Oysa 70'ler İspanyol paça pantolonlardan, 80'ler rengarenk sentetik kumaşlardan ve 90'lar depresif grilerden çok daha fazlasıydı.

70'li yıllarda erkekler ilk defa yaygın olarak topuklu ayakkabılar giymeye başladılar. Çünkü eşcinsel hareketlerin ilk kez baskın ve sesli bir biçimde hayata dahil olma çabasını yükselttiği bir dönemdi 70'ler. 80'lerde İngiliz işçi çocuklarının giydiği yırtık kotlar, eskimiş deri ceketler ve üstü çivili kemerlerin tek kaygısı tarz bir punkçı gibi görünmek değildi. Tarzın kendisini bu sınıfın içine düştüğü umutsuzluk ve ekonomik krize bağlı buhran dolu yıllar ve biriken öfke doğurmuştu. 80'lerin ortalarında çalışan kadınların erkek kesim ceketler ve vatkalarla çalışma hayatında arzı endam etmesinin se-

bebi, sezonun modasının bu olmasından ibaret değildi kuşkusuz. Kadınlar, çalışma hayatında erkekler kadar etkin, söz sahibi ve de "ciddi" olabileceklerini erkeklere ispat etmeye çalıştıkları için doğmuştu bu akım. Kadınlar ofislerde artık ciddiye alınmak, "tatlım", "canım" gibi hitaplardan kurtulmak ve birer erkek gibi değer görmek istiyorlardı. Başka bir deyişle, bir gömlek sadece bir gömlek olmaktan fazlasıydı. Elton John'un topuklu botları, Elvis Presley'in dar pantolonu ya da Madonna'nın beyaz atletinin altına giydiği siyah sütyeninin, almadığı kaşlarının ve koltukaltı kıllarının hayata ve dünyaya dair bir derdi vardı. Ama şimdi sen açıyorsun interneti, bir tıkla sepete ekliyorsun söz konusu ürünü, eve gelince bazen beğenmiyor ve yenisini sipariş ediyorsun. Beğensen bile tatmin olmuyorsun, çünkü satın aldığın ürün sana bir hikaye yazmıyor. Artık var olmayan bir zaman dilimine ait, hiç mücadelesini vermediğin bir gerçekliğin kılıfını giysen de içi boş kalıyor. Ama zaten tüketim kültürü de içini bir türlü dolduramadığın bu boşluktan nemalanmıyor mu?

Hızlı Modanın Yarattığı Tahribat ve İklim Değişikliği Meselesi

İçimizdeki kara delik. Bir türlü dolduramadığımız o büyük boşluk. Doyumsuzluk. Tatminsizlik hissi. Her sezon her rengi alınan ve istiflenen, sonra bir kere bile giyilmeden eskiyen onlarca giysi. Yokluk kafası. Tüketim. Tükettikçe içi boşalmak... Kapitalizmin kıymetlisi.

Hızlı moda sektörü, her yıl ortalama yüzde 9 büyüyen bir sektör. 2021 yılında yıllık değeri 99 milyar dolar olan bir sektördü ve 2026'ya kadar bu tutarın 133 milyar dolara çıkması bekleniyor. Ama bu rakamlar bir başarı hikayesi değil, gezegeni yok etmek için açtığımız bir başka gedik.

Bir kilo pamuk üretmek için 10 bin litre su harcıyor hızlı moda sektörü. Tek bir gömlek için harcanan su miktarı 3 bin litre civarında. Dünyadaki atık suyun yüzde yirmisi, tekstil fabrikalarının atıklarından oluşuyor. Trakya'da Ergene Nehri'ni bir kırmızıya, bir maviye boyayan da Trakya'da kanser vakalarının fırlamasına yol açan da bu mesela.

Pamuk üretimi için 10 bin litre su harcanıyor harcanmasına, ama pamuk aslında hızlı modanın tercih ettiği hammadde değil. Hızlı moda, ucuz olması ve çabuk işlenebilmesi sebebiyle sentetik kumaşlara daha çok yöneliyor, bu da mikroplastik atıkların katlanarak artmasına sebep oluyor. Okyanuslardaki mikroplastik atıkların yüzde 35'i hızlı modanın ürettiği kumaşlardan kaynaklanıyor. Üstelik polyester bazlı bu kumaşların karbon salınımı da pamukla kıyaslanamayacak kadar yüksek. Polyester doğada pamuktan çok daha uzun süre kalıyor ve çözülmesi yüzlerce yıl alıyor. Bu sentetik lifler çözüldüğünde bile suya, oradan da gıdalara karışıyor maalesef. Başka bir deyişle, giymediğimiz her tişört bir gün tabağımızda karşımıza çıkıyor.

Mehmet Ali & Akşamsefası

Hızlı moda sektörünün hem ucuz hem erişilebilir hem de bolca tüketilen bir şey olduğu gelişmiş ülkeler, tekstil fabrikalarını birer ikişer çevre koruma yasalarının olmadığı ya da olsa bile uygulanmadığı ülkelere taşıdılar bile. Buralarda işçi gücü de ucuz ve bol. Üretim ucuz. Ancak bu denizaşırı memleketlerde üretimin bir de taşınması meselesi var ki o da daha çok petrol, daha çok mazot, daha çok kirlilik demek.

Alışveriş bağımlılığının ciddi bir problem olduğu Birleşik Krallık'taki ya da ABD'deki hızlı moda devleri fabrikalarını Bangladeş, Pakistan, Türkiye gibi ülkelere kurmayı tercih ediyor. Bu fabrikalarda 2019 yılında 62 milyon metrik ton giysi üretildi. Son yıllarda üretim de tüketim de uçurumdan aşağı yuvarlanan kartopu gibi, kontrolsüz bir şekilde artıyor. Atılan giysilerin yüzde 57'si kendini bir çöplükte buluyor. Çünkü tüketici kullanmadığı giysiyi herhangi bir derneğe bağışlamak yerine çöpe atmayı tercih ediyor. Gerçi bağışlanan giysilerin büyük bir kısmı da ihtiyaç sahibi bireylere ulaşmak yerine kendini bazı Afrika ülkelerindeki çöplüklerde buluveriyor. Öyle ki örneğin Gana'da çöplükten giysi toplamak, kesip biçip düzeltip yeniden satmak gibi bir sektör bile doğmuş.

Şu anda hızlı moda sektörü, tüm taşımacılık sektöründen daha fazla karbon salınımı yapıyor. Sektör bu hızla büyümeye devam ederse, takvimler 2030'ları göstermeden moda sektörünün karbon salınım oranı yüzde 50 artacak. H&M, Zara ve Mango gibi bazı hızlı moda devleri, satılmayan ya da giyilmemiş giysileri toplayarak geri dönüşüm kumaşları kullanmayı vaat ediyor önümüzdeki yıllar için. Ancak bu iş için sundukları resmi rakamlar bile söz konusu soruna bir çözüm olmaktan son derece uzak. Sorunun temelinde alışveriş bağımlılığı, şirket açgözlülüğü, doyumsuzluk ve mutsuzluk yatıyor oysa. Ve hiçbir geri dönüşüm, bu girdabın acısını dindirecek gibi durmuyor. Dünyanın sonuna geldiğimizde demek ki üstümüzde çok şık ve trend tişörtler olacak. Başka bir deyişle, cesedimiz yakışıklı olacak...

HEMDE NASIL ÇEKİYOR CANIM DENİZİN DİBİNİ..

Katina Karanikola

Tutkudur, hastalıktır, sınırsız aşktır denizin dibi. Hele ki şu yaz sezonunda etraf bangır bangır iken sessizliğin gizemli dünyasını çılgınca istiyor canım. Suya dalıp o bambaşka, haritası çizilmemiş dünyayı keşfetmeyi acayip istiyorum.

Çok küçük yaştan itibaren sahilde ayaklarımı kuma daldırarak, deniz kabuğu toplayarak, yengeç avlayarak, iskeleden dalış yaparak büyüdüm. Ergenliğimde yavaş yavaş dalmaya başladım daha derine, daha derine ve daha derine. Müthiş heyecanlanırdım denizin dibinde gördüğüm her bir şeye. Ufak bir ahtapota, değişik bir deniz canlısına, kıpkırmızı bir deniz yıldızına...Her seferinde ayrı bir heyecan ayrı bir coşku zira hiç bir dalış birbirine benzemez, her biri farklıdır, her dalış ayrı bir macera, ayrı bir keşiftir. O zamanlar aşık oldum denizin dibine, huzur bulduğum sığınağım oldu. Artık denizin dibi için yaşayanlardanım. Nefesimi tutuyorum ve o uçsuz bucaksız büyülü dünyanın maviliğinde kayboluyorum. Gerginliğimi, olumsuz düşüncelerimi, sıkıntılarımı alıp götüren, sonsuzluğuyla huzur ve sükuneti veren yerdir. Dünya üzerinde ne kadar seyahat etmiş olursanız olun apayrıdır su altı dünyası. Baştan çıkarıcı, ilginç, gizemli insanı büyüleyen onu keşfetmeye zorlayan bambaşka bir dünyadır. Muhteşem su altı kayaları, mağaraları, tüneller, süngerler, rengarenk canlılar, ahtapot yuvaları, anemonlar, antik kırık amforlar, paslı çapaların gizemli kalıntıları... Hele bir tadına varan bir daha asla bırakamaz. Florası ve faunası beni büyülüyor "canım çok çekiyor denizin dibini"

Yüz yıl önce denize dökülen dedelerim için denizin dibi kapkaranlık ıslak bir mezardı. Engel tanımayan bir şiddet ve nefreti iliklerine kadar yaşamışlar. Canlarını kurtarmak için yüzerek soluk soluğa açıkta duran gemilere ulaşabilenlerin ellerini kesen "uygar" Batılılar karşılıyormuş. O sırada yaşanan dehşet verici olayları parmak sallayarak hatırlatanlar, o günleri geri getirmekle yanıp tutuşanlar var ise insanoğlunun hala ilkel ve barbar olduğunu kanıtlıyor. Zira Akdeniz'in dibi yüz yıl öncesinde olduğu gibi yine cesetler kusuyor. Minik bebelerin, savaşlardan kaçan masum insanların cansız bedenleri, bazen boş bir anorak, boş bir pabuç sahillere vuruyor. Denizin dibi dillense de anlatsa görüp yaşadıklarını...Daha iyi bir hayat, savaştan uzak hayalleri kurarken nasıl son nefeslerini verdiklerini...Dünyayı yöneten hasta ruhluların verdiği kararların ve çıkarlarının kurbanı olmak yerine silahlar gömülüp barış çubuğu tüttürülse sahiller özüne dönecek. Minik Aylanların, masum insanların cansız bedenleri değil deniz yıldızları, deniz kabukları süsleyecek sahilleri.

Feyhan Güver

Mehmet Ali & Akşamsefası

raziyeicoglu@gmail.com

EX'TEN TANELER

PAPARAZZİYE

- **EX**'li hayatımı yazsam, **Ucuz** roman olur.

- Artık **EX**'lerimizi değil, hislerimizi tanır olduk.

- Evlenirken çok heyecanlandığını sanıyorsun ya, **EX** ile boşanırken çok daha fazla heyecandan resmen de canlanıyorsun.

- **EX** ve ailesi beni duygusallıkta da aldattı. Babası ve Abisi öldüğünde çabucak atlattılar ki, elin kızıyken ağladığım kadar bile ağlamadılar. Babam öldüğünde, onlar gibi hissedeceğim sandım ama yıl geçti, sene geçti ağlamalarım geçmedi.

- Markete girdiğimde ilk okulumdaki sınıfıma girmiş gibi hissediyorum. Fiyat muhasebesinde Matematik, vicdan muhasebesinde Din Ve Ahlâk bilgisi, Hacim hesaplarında Geometri, **"Ne pişireceğim?"** de seçmeli Mutfak dersi. Hızlıca kaçma konusunda Beden Eğitimi. **"Nerde o EX günler?"** de inkilâp tarihi.

- **EX**'ler ile yaşananlar bir ilişki değil, çelişkidir.

- **EX** ile aynı harf kuşakta olup da bu kadar aykırı bir çift olduk on yıllar boyunca.

- Her birimiz, doğuştan, büyüyünce, yaşlanınca, kaliteli fakir olduk.

- Bizi öldüremeyen **EX** güçlendirir.

- **NEXT Aşk'ın, Yası yok mudur Acaba?...**

- **"Yine mi pırasa, ıspanak?"** dediğimiz, sebzeler, hoşlanılmayan meyveler bile çok pahalı. **EX** yıllardaki gibi çocuklara bir şeyler arasında saklayarak zorla yediremeyecek kadar zorlanıyoruz yani.

- Bazen senin **"ölmeden önce mutlaka yapılması gerekenler"** listen evrende başkasına verilmiş olabilir. Mesela evlenmek, boşanmak **EX**'in listesinde vardır. Ve o listeden gidersin.

- En azından fakirlere acıyan bir zenginler vardı. Onlar da **"Az para parasızlıktan kötüdür"** değerinde, Fakir tesellisinden, tecrübesinden, deneyiminden medet umar hallerdeler.

- Unutmak isteyip de unutamadığım **EX** telefon, plaka no, yıldönüm vs. bir yerlere şifre yaptım. Şifre yapınca da unuttum, kurtuldum gitti.

- Bize **EX** bir yuva kurmadığımız, çocuk yapmadığımız için, Tanrı'ya teşekkür ettirdiler ya.

- Görücü usulü evlilikler, başkalarının gönlüne göre evliliklerdir. **"Tanrı, evrende sana başkasının gönlüne versin"** dileği gibi bir şey.

- **"İyi ki varsın"** dediğimiz herkes göçtü. **"İyi ki vardın"** , **"İyi ki varmış"**, Di-li, miş-li geçmiş, **EX** zaman oldu her şey.

- Bu kadar çok zamların arasında, **EX** zamanlardaki gibi, **"Böyle ucuzluk görülmedi"** diye market reklâmları izlettiriliyor ya...

- Gerçek hayata da, sosyal medya hesap gibi davranmak zorunda bırakılıyoruz. Sürekli hayatımızı, donduruyoruz, kapatıyoruz, engelliyoruz.

- **EX**'lere aşık olmak hayal kırıklığıdır, evlenmek hayat kırıklığıdır.

- **EX** bir saatte durmuş saatlerimin günde iki kere doğruyu göstermesine denk gelmekten çok hoşlanıyorum.

- Ruhumuzda da birçok farklı **EX'ten Trik Meseleleri** görev üstlenen **Duygu Organları**' mız vardır.

- **Mutluluk Bize Direniyor...**

- Kendi kendimize konuşmaktan çok daha öte, kendimize ikinci ve üçüncü Şahıslar gibi konuşur, kızar olduk.

- **"İyi"** olarak tanımlanması, Eller İyisi **EX**'in iyi olmasının göstergesi değildir.

- **EX**'te de, **Next**'te de, Mevsim hep **Yas...**

- Bazıları için ise, **EX**, bir bilinemeyen şeydir, bulunamayan kişidir.

- **EX** Anılar acı değil, **EX** acılar anı olur olmaz, oradayım.

- Yıllarca yatağını paylaştığın **EX**, bütün plânlarını **nEXt** sevgilinin yatağında kurar.

- **"Şüphe"** bütün kötülüklerin **EX** sevgilisidir.

- Gereksiz bir mesele, **EX**'ler mi kötüdür, yoksa kötüler mi **EX** olur?

BAYAN YANI

2022-07-TEMMUZ
Aylık yaygın süreli yerel yayındır.
BD Basın Yayın Tic. Ltd. Şti. adına
Sahibi ve Yazışleri Müdürü
Tuncay Akgün

Renklendirme Editörü
Fikret Özdemir
Grafik Düzenleme
Cebrail Okcu

Müessese Müdürü: Ali Yavuz
Abonelik: Aysun Öztürk
ADRES: Duatepe Sok. No:16
Yeldeğirmeni/Kadıköy
TEL: (0212) 292 94 50

FAX: (0212) 251 57 54
BASKI: LeMan Ofset
(0212) 858 00 93
DAĞITIM: Turkuaz Dağıtım
Paz. A.Ş. (0212) 249 91 13

NEGATİF ÇIKTIM!

Betül Yılmaz

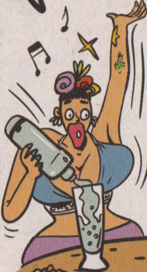

BODRUM TEYZ!

BUGÜN DE ANI YAŞADIM, ÇOK ŞÜKÜR!

BARMEYİ

MANİTAYLA AYNI GÜN REGL OLMAK DÜNYANIN EN KÖTÜ ŞEYİ!!

NE DİYOSUN SEN ORDAN BIZIR BIZIR, SABAHTAN BERİ HER ŞEYE BİŞEY!!

Mehmet Ali & Akşamsefası

Cep FOTO ROMAN

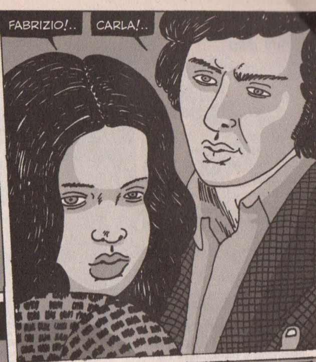
Ask Yolcusu

Kız Hikâyeleri

RAMİZE ERER
ramizeerer@hotmail.com

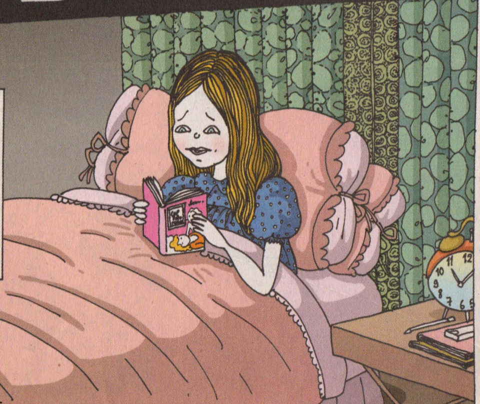

GELECEĞİMİ BİLİYORDUN DİMİ? SENSİZ YAPAMAYACAĞIMI, SENİ SEVDİĞİMİ BİLİYORDUN. SÖYLE CARLA, SEN DE BENİ SEVİYORSUN SÖYLE...

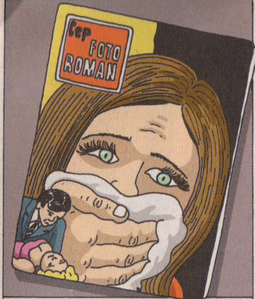

Küçük, siyah beyaz kareler, kenarları yıpranmış üçüncü hamur kağıttan dev bir perdeye dönüşür ve beni içine alırdı. On bir yaşında, bir yeni yetmeydim daha. Fırtınalı aşkların, baygın ve arzulu bakışların, kulağa fısıldanan aşk sözcüklerinin müptelası olmuştum. Her gece yatağımda, tutkulu aşk hikayeleri anlatan cep foto romanlarını okurdum gizlice...

Mehmet Ali & Akşamsefası

Devamı Arka Sayfada →

YENİ FOTO ROMAN

Kocası Anna'ya "Taştan bir ağaç gibisin" diyordu NEDEN?

TAŞTAN BİR AĞAÇ

Aşkın, ıstırabın ve umutsuzluğun kaynaştığı nefis bir foto Roman

SİLVANO TRANQUILLI MARIA PIA GIANCARO ve FABRIZIO MORONI

GELECEK SAYIDA BAŞL

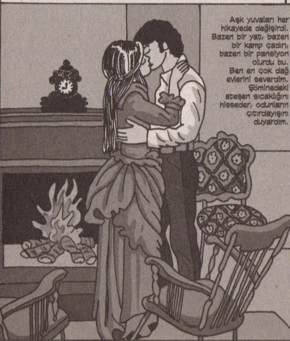
SON

Arka kapakların iç kısmında, gelecek sayıdaki maceranın tanıtımı olurdu. Aynı heyecanla okurdum onları da.

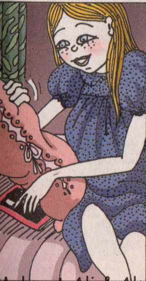

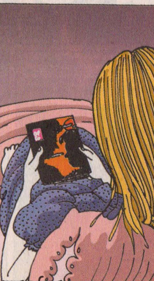

Mehmet Ali & Akşamsefası

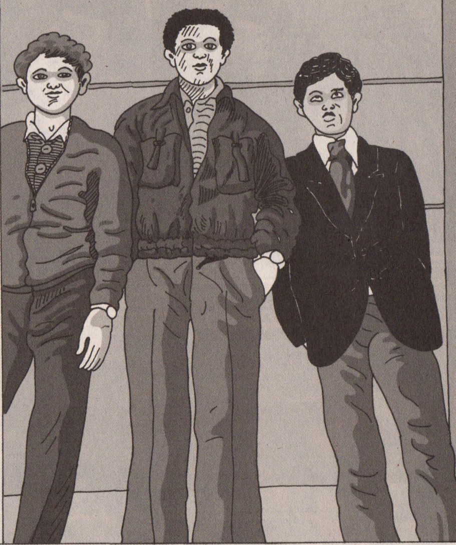
Devamı Arka Sayfada →

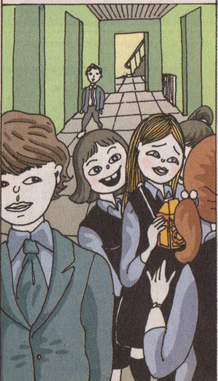
Fotoğraf makinesini bana, bizi fötr şapkası kadar bile düşündüğünü zannetmediğim egoist tabiatlı babacığım düşünüp almıştı. On birinci yaş günümde sürpriz yapmış, Rus malı bir "Lubitel" hediye etmişti. Hayatımda aldığım en güzel hediye olacaktı bu makine.

Fotoğraf makinemi göstermek için bir kaç kere okula da götürmüş, arkadaşlarımın fotoğraflarını çekmiştim. Ama arkadaşlarım gördüğünüz gibi, cep fotoromanlarındaki yakışıklılara hiç benzemiyorlardı. Üstelik isimleri de, Fabrizio, Riccardo, Carlo değil, Halim, Mustafa, Celal'di.

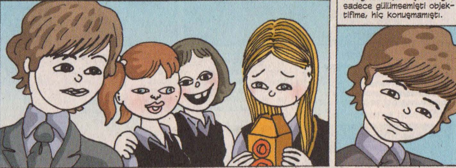

İşte Soner'i o gün, "Lubitel"imi, hava atmak için okula götürdüğüm gün farketmiştim. Başka bir sınıftaydı, sadece okulun koridorlarında karşılaşıyordum onunla.

Diğer çocuklardan farklıydı. Yalnız dolaşırdı göremediğim bir rüzgar sadece onun saçlarını uçuştururdu.

Cesaret edip, onun da fotoğrafını çekmiştim o gün sadece gülümsemişti objektifime, hiç konuşmamıştı.

Okul kapanmış, yaz tatili gelmişti. O yaz ninemin kiraz bahçelerinde, hiç konuşmadığım, adını sınıftaki kızlardan öğrendiğim, çektiğim fotoğrafını "Aşk yolcusu" fotoromanımın kapağına yapıştırdığım, o rüzgarlı saçlı çocukla ilgili hayaller kurmuştum ve hayaller kurdukça aşık olmuştum.

Yaz tatili bitmişti. Okulların açıldığı ilk gün, onu görme heyecanıyla koşarak okula gitmiştim. Ona rastlama umuduyla bütün zillerde, okulun koridorlarında dolaşmıştım ama yoktu. Bir arkadaşıma, onun neden okula gelmediğini sormuştum, o da bana "Sen bilmiyor musun?" demişti. Arkadaşımın anlattıkları şimdi size anlatamayacağım kadar acıklıydı. O aşık olduğum rüzgarlı saçlı, küçük çocuk geride siyah beyaz bir fotoğrafını kalbimde bir yere bırakıp, uzun bir yolculuğa çıkmıştı.

Yeter

Feyhan Güver

OF BIKTIM HERKESTEN... BIKTIM!

KIZ HAYIRDIR... N'OLDU?!!

BEN HAYATIMI YAŞAYAMIYCAK MIYIM?

E YAŞA KİME NE?

KİME NE OLUR MU, HER KAFADAN AYRI SES!.

AY DUR MUHABBET VAR SENDE! YANINA Bİ DE KAHVE YAPAYIM!.

HAYDAA... NE ÇABUK!

AMAN ELEKTRİKLİDE. SEN ANLAT BAKALIM N'OLDU?.

OF ÇOK GİYİNİYOMUŞUM... HER GÜN DEĞİŞİK GİYİYOMUŞUM, NİYE ÇİÇEKLİ RENKLİ GİYİNİYOMUŞUM?

E ONLAR DER... SEN NİYE TAKIYON BU KADAR!

BAK ŞİMDİ SANA NE DİYCEM!

DOĞRU VALLA! HA HA HAA!

AL BAŞINA MOR BASMA HER SÖZE KULAK ASMA... YAŞA GİTSİİİN!.

DE...

BİTTİ

Mehmet Ali & Akşamsefası

YAZI'NDA AŞK

Yaşar Seyman
yasarseyman@gmail.com

Yaşamda aşk ve sevgi sözcüklerini sakınan erkekler şiirlerde, mektuplarda nasıl da cesur ve cömert… Haksız da sayılmazlar. Aşk bu söyletir…

"Tahir olmak da ayıp değil Zühre olmak da,
hatta sevda yüzünden ölmek de ayıp değil…" diyen Nazım Hikmet, bir mektubunda kalbinin kızıl saçlı bacısı Piraye'sine nasıl da güzel yazmış:

"Ben kendimin, her namuslu insan gibi yurtsever ve halkını sever olduğunu bildikten, bu hususta vicdanım rahatken, birkaç münferit yalan kusmuşlar umurumda değil. 20 Sene sonra, 50 sene sonra, birçoğunun adını bile unutacak Türk milleti… Hâlbuki bu millet var oldukça, yeryüzünde Türkçe'm konuşuldukça, ben bu dilin ve bu halkın en namuslu şiirlerini yazmış insan olarak yaşayacağım. Sen üzülme."

Nazım Hikmet bu yıl hem de 120 yaşında anılıyor…

Kadınlara yazdığı en güzel şiirler de, mektuplar da aşkı tanımak isteyenlerin elinde, dilinde gönlünde geziyor…

Ya derdini taşlara fısıldayan halkın diyarı Diyarbakır doğumlu şair Ahmed Arif'in şiirleri, yazar Leyla Erbil'e yazdığı ölümsüz aşk mektupları kayalara, taşlara nakış nakış işlenseydi diye bir an hayıflanıyorum…

Bakın Ahmed Arif, Leyla'sına neler yazmış:

"Böyle ne kırık ne de anlaşılmamış gitmek istemiyorum. Dostluğumuz ki korkunçtu. Ve yaşanmaya değer. Bugünkü feci haline rağmen, birbirimizi tanıma hususunda pahasız bir değerdir. (…) Ha, sürgüne gitmeden – bugünler – bir mektubunu alırsam, sevinmem diyemem elbet! Bu da laf mı, uçarım belki! Ama yazmasan ne diyeyim… Sevgide "vermek" vardır Leyla. Vermek. Ve bunu anlamak…"

Bedri Rahmi Eyüboğlu'nun ***"Seni düşünürken bir çakıltaşı ısınır içimde"*** dizelerini okurken yüreğiniz ısınır, "Vay bee" ne aşklar yaşanmış bu topraklarda diyesiniz gelir.

Tarihte ve edebiyatta efsaneleşmiş ve toplumsal bellekte iz bırakmış aşklar, yüzyıllar aşıp günümüze gelmiştir.

Tac Mahal'le simgelenen Şah Cihan-Mümtaz Mahal aşkı…

Benazir'i yazmadan düşündüm…

Öyle bir eser yazsam ki daha güzelini yazmamak için ellerim kesilse ister miyim? İstemem! Metaforu bile kötü. Hiç olur mu? Daha güzelini yazmamak olur mu? Daha güzeline kim karar verir ki? Hem ben Tac Mahal işçisi miyim?

Edebiyatta Kafka-Milena, Sartre-Beauvoir, Aragon-Elsa, Nâzım-Piraye aşkları beni çok etkilemiştir.

Franz Kafka, Milena'yla 1920 yılında tanışmış, aralarında çok samimi bir arkadaşlık oluşmuştur. Kafka'nın günlüklerinde arkadaşlıklarının derinliklerini gözler önüne seriyor. ***"Milena'ya Mektuplar" yayınlanmasıyla duyguların çaresizliği, mutluluk, kendini yok etmek gerçek anlamda gün ışığına çıkıyor.***

Milena'ya Mektuplardan: Kafka bir mektubun sonunda şunları yazıyor:

" Yüzünüzün hiçbir ayrıntısını hatırlamadığım geldi aklıma. Sadece kafedeki masaların arasından geçerken fark ettiğim suretinizi ve elbisenizi; onları hala hatırlayabiliyorum." Nisan, 1920, Merano-Untermais, Ottoburg Pansiyonu

Louis Aragon'un Elsa'ya aşk şiiri, aşk şehri Paris'te değil tüm dünyada aşk kokan büyülü dizeler dillerde dolanıyor…

"Sana büyük bir sır söyleyeceğim
Zaman sensin
Zaman kadındır İster ki
Hep okşansın diz çökülsün hep
Dökülmesi gereken bir giysi gibi ayaklarına
Bir taranmış
Bir upuzun saç gibi zaman
Soluğun buğulandırıp sildiği ayna gibi
Zaman sensin uyuyan sen şafakta ben uykusuz seni beklerken
Sensin gırtlağıma dalan bir bıçak gibi."

Tolstoy'un, Anna Karenina'sını hangimiz okuyup unuttuk. "Dünyanın en güzel aşk öyküsü" denilen Cemile, Selvi Boylum Al Yazmalım Cengiz Aytmatov'un yapıtları filmleri gerçek aşkı nasıl da güzel anlatıyor.

Aşık Veysel'in söylediği gibi ***"Güzelliğin on par etmez/ Şu bendeki aşk olmasa".***

Bugünlerde uçaklarda, yollarda elimde Gabriel García Márquez Kolera Günlerinde Aşk kitabı bana yol arkadaşlığı ediyor. Kolera sözcüğü bile aşkın gölgesine saklanıyor. Aşkın gücü her ortamda yansıyor…

Onların aşkına ***"Yüzyılın en Özgür Aşkı"*** diyorlar.

20. yüzyıl düşünce yaşamının en önemli iki ismi olan Sartre ve Simone de Beauvoir, Sorbonne'da tanıştırlar. Evlenmezler. Aynı evde yaşamazlar ama her gün mutlaka görüşürler. Kitapları çocukları olur…

Yüzyılın en açık ve özgür ilişkisinden tümceler beni alıp götürüyor. Simone De Beauvoir'dan, Sartre'a mektuplar:

"Sizin yanınızdayken hiçbir şey bana önemli gelmiyor. Hatta sizden ayrılmak bile. Ama sizden uzaktayken en küçük dert çekilmez oluyor."

"Siz en kötü üzüntüleri bile köpük gibi dağıtan ve neşeyi kolaylıkla olası kılan zeminsiniz ve bütün iyiliklerin kaynağısınız. Ve sizi paha biçilmez değerlerinize göre seviyorum."

Simone De Beauvoir'i okudukça aşkta ve yaşamda özgürlük insanı nasılda güzel dönüştürüyor…

Aşk şairi Cemal Süreya, ***"Aşk"*** şiirinde;
Şimdi sen kalkıp gidiyorsun.
Git.
Gözlerin durur mu onlar da gidiyorlar.
Gitsinler.
Oysa ben senin gözlerinsiz edemem
bilirsin
diye yazıyor.

ELİF ÜZDÜ

ZEYNEP GARGİ ENGİN

HERKES O ULU, O BENSERSİZ SOYUNU TÜRETMENİN PEŞİNDE

Vajinal kuruluk ve sonucu olarak da cinsel isteksizlik şikayetiyle gelen bir kadın hastam ve eşi, ailelerinde bu konuda doktora gidilmesinin asla hoş karşılanmadığını ve erkeğin ailesinin bu konuda çok net bir tavır koyduğunu anlattı. Buna rağmen eşinin elini tutup gelmişti tamam ama mahrem bulunduğu için aile içerisinde kalması gerektiği düşünülen bu konu, erkeğin ailesiyle ne diye paylaşılmıştı ki? Yalnızca kadın ve erkeği ilgilendiren bir konuda aile büyüklerinin bilgi ve fikir sahibi olduğu noktada, kafa bana mı takılmıştı yani? Bir doktora? Bana gelene kadar eltisinin kaynının görümcesi bile koca karı ilaçları önermiş, bazı dualar okunmuş, bazı alimlerden fikir alınmıştı bile. Burada problem ben miydim? Yoksul olmadığımız halde, beğendiğim ayakkabının, giysinin yerine aldığım kaynak kitaplardan da mı utanmıyorsunuz Allah aşkına? Ben sussam onların gönlü kırılır.

İlk gece çarşafı görmek için kapının önünde bekleyenler, içeride olanların mahremine saygı duyuyor mu dersiniz? Her ne hikmetse herkes o ulu, o benzersiz soyunu türetmenin peşinde. Henüz 7 aylık evli çiftin peşine çocuk da çocuk diye düşmüşler de dürtükleye dürtükleye öğrenmişler sorunu. Ön sevişmeden bihaber oğullarını bağrına basıyor bu topraklarda insanlar ama yeterince tahrik olamayan kadınlar, ya cinli sayılıyor ya kusurlu.

Mahremiyet kavramının bir türlü doğru anlaşılmadığı, kolun kırılmasının akabinde yen içinde kalmasıyla övünmenin asla bitmediği ve acının yükünün onu çekene hiç sorulmadığı bu yerlerde; kendimi paralaya paralaya ilmin aşığıyım ben de işte. Biriyle evlendiğinizde ailesiyle evlenmiş olmak değil, geniş ve sevgi dolu bir aileye sahip olmaktır lazım gelen. Ve en iyi geniş aile, sınırlı bilendir şüphesiz. Evli olsun olmasın, çiftlerin özel yaşamlarına saygı duyan ve mesafesini daima koruyandır şu meşhur "iyiliği düşünen". Sorulmadıkça fikir beyan etmeyen, yöntem öğretmeyendir.

Ve en mutlu çiftler, kendi alanlarını koruyabilen, sorunlarını konuşabilen, cinsel arayışlarını tanıyabilen, ilmin ışığını rehber kabul eden ve çözüme inanarak deneyenlerdir.

Mehmet Ali & Akşamsefası

"dumur"

Fatima Yıldız Erkan fatimayildizerkan@gmail.com

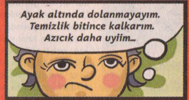

İyi ki doğdun Tibet Alp!

FLÖRTLER CİPSİ

"Bir paket cips ve bir grup hazlarına yenik düşen erkek arasında çok bir fark yok gibi. İkisi de anlık zevkler uğruna alınmış sağlıksız kararlar!" Eğer ilişki olayını ciddiye alan biri değilseniz bilirsiniz ki hayatınızdan ister istemez pek çok erkek geçer. Bu erkeklerden biri öğle kahvenizi içerken yanınızda, bir diğeri buluştuktan sonra "bi foto at, boydan ama" olsun diyerek telefonunuzda, bir diğeri ise akşam yemeğinizde salonunuzda belirir.

Gün bitip uyumaya hazırlandığınızda aslında ne kadar boş bir gün geçirdiğinizi anlarsınız. Özgüven yüklemesi tamamlanmamış erkek, anne kuzusu erkek, sekse bir türlü doymayan erkek... Kategorize etmek istemezdim fakat 'genellikle' erkekler ne yaparsa yapsınlar hazlarına karşı koyamazlar ve bu doğrultuda hareket ederler.

Flört etmekten sıkılır, artık karşınızdaki erkeğe hiçbir şekilde anlam yükleyemez ve umursamaz bir hale gelirsiniz. Sizi etkileyecek, hormonlarınızı aktifleştirecek, ruhunuza 'love' getirecek bir erkek isterken bulursunuz kendinizi. Sevgililer günü, doğum günleri, sevgiliyle gidilen toplu etkinlikler gibi şeyler size daha ağır gelir. Çevrenize baktığınızda en çok ilgi gören, ilgi çeken ve flörtleşen sizsinizdir fakat yine siz yalnızsınızdır! Belki diğerleri size özenir, "ah ne tatlı bir hayatı var" der. Gün sonunda telefonunuza gelen onlarca "bu akşam ne yapıyosun" mesajlarından arınıp pes edersiniz. 'Hata nerede, ne yapmalıyım' sorularıyla uyursunuz.

Ama flörtleşmeyi seven kadınlar olarak bizler, soru işaretleri olmadan güzel duygular hissederek 'love' yaşadığımızda hayatımızdaki erkeğin kıymetini daha iyi anlayacağız. Çünkü onlarca kişi arasından o bizi, biz onu seçmiş olacağız. Yorulacağız ama en çok biz keyif alacağız!

*Öyle bir dünya olsun ki kadınlar ruhlarını ve bedenlerini bir bütün halinde tatmin edecek insanlarla tanışsınlar. Böylece belki erkekler mutlu, doğacak çocuklar mutlu olur.

damlaarslan@gmail.com

UNUTKAN YAZ

Ayşegül Damla Arslan

Ayşegül Vs. Damla

21 Haziran en uzun geceyi de yaşadık, resmi olarak yaz geldi. Bu sene Güneş'in meteorologlarla arası çok yok anladığım kadarıyla, biraz nazlanıyor ama geldi mi geldi resmi okul bilgilerine göre. 100 yıllık bilgi bu saatten sonra değişir mi, her an her şey olabilir. Diferansiyel Denklemi değil en nihayetinde. Bu kadar iklim krizi yaşarken yetkili abiler, İsviçreli Bilim Adamları çıkıp "yaz mevsiminin geliş tarihini biraz daha uzatacağız" diyebilirler. Diferansiyel Denklemi'ni de bilmem değişkenliği nedir, hakkında çıkan altı boş laflar yok. Dengeyi sağladığını biliyorum ama denklem çözücü değilim. Çözüm odaklıyım fakat matematiğim zayıf.

Arkadaşlar, biz Pandemi'yi evlerimizde ekmek yaparak yaşamış insanlarız. Bu saatten sonra 21 Haziran değil 23 Eylül olsa bile yaz mevsiminin geliş tarihi inanın ki sorun etmeyiz.

Yazın gelmesine en çok meyveleri yüzünden seviniyorum. Güneşle çok aram yok, ya benim kimseyle çok aram yok zaten. Annem beni doğururken taş doğurmuş. Bazen aynada kendime bakarken bile umursamaz, itici bakıyorum "kızım kendine bakma bari öyle" deyip hemen suratımı sevimli mode on'a alıyorum. Evet, yaz meyveleri en sevdiğim meyveler. Çünkü kışın ekşi meyve bulunmuyor. Ben meyvenin ekşi ve olmamış halini severim. Nerede olmamış erik, kayısı, kiraz var onlara saldırıyorum. Tatlıdan hoşlanmıyorum. O yüzden dilim de çok tatlı değil. Gönül alamıyorum mesela, kutuplarda buz kıramadığım için burada kalp kırmakla meşgulüm.

Ay kendimi bu kadar çok gömmemeliyim. Yalan söyleyememek gerçekten zor. Yalan söyleyemediğiniz için sizi sevmeyen var mı?

-Damla hep doğruları konuşur, bu yüzden onu çok seviyorum.

Meeehhhh. Neyse.

Kiraz yerken öyle boş boş bakınıyorum, "acaba kirazla ilgili bir anım var mı" diye düşündüm birden. Varmış. Yani 40 yıl düşünsem aklıma mı gelirdi, bilmiyorum. 40 yıl bunu düşünecek kadar boş muyum, bazen evet. Anılar, Anıllar, sevgiyle anılanlar, anılmayanlar hep beraber bir olup kirazla ilgili anımı beynimin en altından en üstüne çıkardılar :

-X yerin kirazı çok güzel, oradan al.

Gönülden sevdiğimin sözünü ikiletmem. Aldım. Vallahi de çok güzeldi. O yaz tüm kirazları oradan almıştım. Ama bu detayı hiç unutmaz dediğim beynim unutmuş. Daha neleri unutmuş. Yine boş boş bakınırken aklıma geldi, bir hediye hazırlamıştım te ne zaman, ne hazırladığımı hatırlayamıyorum. Hediyeyi hazırlayan ve hatta o zaman aklımı yitirip tapınan ben, şu anda ne yazdığımı, nasıl yaptığımı hatırlayamıyorum. Bakın bunlar benim için çin çin tehlike çanı. Notre Dame'ın Kamburu çanı çalıyor. Korkuyorum. Ya Alzheimer olursam? Hediye neydi gerçekten çatlayacağım. Bulamadım. Hediyeye dair her şeyi yok ettim. Hediye sahibi insana dair o kadar çok şey silinmiş ki yani Charlie Kaufman bilse benle gurur duyardı. Kirazı aldığım yeri hatırlıyor olmam bir şey ifade etmiyor. Buradaki asıl konu benim bunu nasıl unuttuğum. Ya verdiğim değerler hisse senetleri gibi değer kaybediyor ya da ben yaşlanıyorum. En kötüsü yaşlanmak, ben verdiğim değeri geri alırım sorun yok.

Böyle de Mad mazelim işte. Mad mazel, yani çılgın bayan.

ULTRAVİYOLE IŞINLARI VS. NAZAR EDEN GÖZLER

Güneş kremlerinin kendi cumhuriyetlerini ilan etmesinden sonra yine bir şey değişmedi. Zararlı ışınlara maruz kalmamak, yaşlanınca sarkmamak için kreme cüzi bir miktar haraç bırakıyorum. Ne kadar koruduğunu bilmiyorum. Nazar boncuğu gibi, ne kadar işe yarıyor muamma. Yine bakmayın, güneş ışınlarına karşı bilim adamlarınca geliştirilen çözümler var ama nazara var mı?

Yok.

Hastalıklara çare, dertlere derman, yanıklara yanık kremi üretilebiliyorken nazara bir şey yapılamaması beni çok üzüyor. Korona'ya bile aşıyı 1 yılda buldular. Nazara da aşı bulunsa fena mı olur?

Milletçe birlik ve beraberlik içinde yaptığımız tek şey nazar değdirmek. Dünya genelinde bu nazarlama nasıl işliyor bilemiyorum. Mesela Prenses Diana nazar yüzünden mi yaşadı tüm o skandalları? Eğer nazar İngiltere sınırları içinde geçerliyse Kraliçe neden hala tahtında oturmaya devam ediyor? Taşı çatlatan bir enerjiden bahsediyoruz, sadece bize özgü olamaz. Enerji kullanım kılavuzu var da bizim mi haberimiz yok? Olsa bile çok da şey edeceğimizi düşünmüyorum. Kitap okumuyoruz, kullanım kılavuzlarının üstü hep çay/kahve bardağı lekesi oluyor. Okumayı sevmiyoruz çünkü.

"Yhaaa benim nazarım deymez güzelim" diyene inanıp da bir şeyimi anlatmam. Hoş anlatmıyorum da ne oluyor, yine üçü bir arada kahvenin kahvesi kalıyor elimde. Benim bu tutkulu "bir şeyimi anlatmıyorum, kafam rahat" moduma da nazar değdiriyorlar. Nazarla başa çıkmak için sanırım alnıma nazar boncuğu yapıştıracağım. İnanın boynuma taktıklarım bile işe yaramıyor. Kaç tane kolyem öyle nazardan hunharca kopup gitti.

-Ayyyy galiba bunnar ayrılmış, tüm fotoğrafları silmiş.

+Ohaaaa inanamıyorum.

Sosyal medyayı bu yüzden sevmiyorum. Ama sadece bu yüzden. Fotoğraf silince, sokmalı gömmeli bir şeyler yazınca muhakkak ki gönül işlerinden feragat etmiş konuma geçiyorsunuz milletimizin gözünde. Milletimiz gözünü bu yönde dört açmasa, başka taraflara odaklansa belki hayat bayram olur. Ama hayır, yani siz gözünüzü kapatsanız illa ki bir başkası o tespitleri yapıp sizin elinizi de hamur teknesinin içine sokuyor.

Aman bana ne. Boşandıktan iki yıl sonra "cnm hayırdr, eşinle foto koyardın, artık koymuyosun?" diye mesaj atmış insanım. Güldüm. Ama haline. Kız yazık değil mi yaa stalk yaparken ki emeğinize? O vakitte Anayasa'ya falan baksanız belki hepimiz için daha iyi olur. İlgi alanıma girmeyen hiçbir şeyi araştırmam. İlgi alanınıza girecek kadar önemli miyim gerçekten?

Gerçekten bebeğiniz miyim? Beni bu kadar mı çok önemsiyorsunuz?

Sanmam.

MİLYONLARCA İNSAN, HAYATTA KALMAYI YAŞAMAK ZANNEDİYOR

Eda Pera Küçük
edaperakucuk@gmail.com

Konuya doğrudan giriyorum müsaadenizle. Ayın sonunda kuruş hesabı yapmak hayatta kalma savaşıdır. Bu 'geçici' dünyadaki en 'hakiki' mücadeledir. İnsan buna bir de şükür ediyor, akıl alır gibi değil.

Mesela siz en son kendinize ne aldınız? Ya da en son dışarıya bir mekana gidip yemek yediniz? Veyahut en son ne zaman tatil planı yapıp, kafanızı-bedeninizi-ruhunuzu rahatlattınız? Bırakın bu planları şehirden şehre gitmek bile başlı başına ciddi bir bütçe ister oldu. İstanbul'da şu devirde akbil bile 8 lira, 7 yaşındaki çocuk bile benzini mazotu konuşuyor; olacak iş değil. Fakat oluyor. Olduruluyor.

Kabul etsek de etmesek de fakiriz. Halk sürünüyor, temel gıda dışında hiçbir şeyin hayalini kurmuyor. KURAMIYOR. Çünkü parası yok. Yalnız dikkatinizi çekerim, temel gıdayı hayal olarak vurguladım; zira sağlıklı beslenmek hayal dünyasına kaldı. Akşam yemeklerinde üç çeşit yemek yan semte bile uğramıyor. Bir çeşit bile lüks artık. Etsiz yapılan yemekler, yumurtasız kahvaltılar… Sütün fiyatını gördünüz mü? Ben gördüm; yüreğime taş oturdu. Hadi sütü geçtim. Peki ya suya ne demeli!

Hazır yumurta da demişken; tavuk mu altından, altın mı yumurtadan, yumurta mı Kapalıçarşı'dan? Önceden altın almak için Kapalıçarşı'ya giderdik, şimdi yumurta almak için önce 'kur' farkına bakıyoruz. Lütfen 'kur' önemli; malum pek çok şeyi yurt dışından getirttiğimiz için Euro ve Dolar en çok takip ettiğimiz iki kelime haline geldi.

Ne yalan söyleyeyim, ben ülkemde kendimi yabancı ve 2. sınıf vatandaş gibi hissediyorum. Buna da en iyi örnek; yabancı avlamaya çıkmış ev pazarlayıcıları. Köpek bağlasanız durmayacak yerlere 6 bin lira para istiyorlar. Yabancıların eurolarını dolarlarını ceplerine indirmek üzerine kurulu sistemde biz Türkler hiç ediliyoruz, yok sayılıyoruz.

Dikkat ederseniz, ilanların not kısımları arapça yazılmış. Dolayısıyla hedef kitlelerini açıkça belli ediyorlar. Sanki öbür dünyaya paralarını götürebilecekler. Olağanüstü trajikomik ahir bir zamandan geçiyoruz. Mesela beyaz eşya piyasası… Geçen hafta 5 bin liraya aldığınız bulaşık makinesini bu hafta 10 bin liraya alıyorsunuz. Sizce de yok mu bir anormallik? Daha da arttırayım hatta: Müthiş bir hırsızlık var.

Serbest Piyasa Ekonomisi

Bende 4 bin lira olan ürün Ayşe'de 9 bin lira olamaz. OLAMAZ!

***

80 Bin Liraya aldığın araba 250 Bin Lira olduğunda sevindin, 250 Bin Liraya aldığın ev 750 Bin Lira olduğunda yine sevindin. 1000 Liraya kiraya verdiğin evi 3000 Liraya yükseltip sevindin. Un almaya, yağ almaya gittiğinde 3 katı olduğunu gördüğünde bu sefer sövdün. Yani sana para ne şekilde olursa olsun hak ettiğinden daha çok gelsin, ama senden para çıkmaya kalktığında aman sakın çıkmasın. Güle güle kullanın bu kafayı.

Ana fikre gelirsek; evinin ya da malının değerlendiğini düşünebilirsin. Fakat iş para harcamaya geldiğinde tüm hazinenin bir anda tükenmesinin ne kadar olağan bir duruma dönüştüğünü deneyimlersin.

Türk Lirası

Yazın ortasında domates pazarda 15 lira. Kiraz 30 lira. Bu bile her şeyi açıklıyor.

***

Ev desen, aynı ev. Bir oda mı ekleniyor, genişliyor, büyüyor mu? Araba aynı araba. Satsa aynısını alamayacak. Parasının değeri düşüyor, alım gücü azalıyor. Kendi kendini kazıklıyor resmen insan. Burada değerlenen araba, ev, mal, mülk değil. Değersizleşen Türk parası.

***

Keşke sadece değersizleşen Türk Lirası olsa… Peki ya hislerimiz?

YAZAN: YUDUM İÇİMSU BERRAKŞELALE

Sünenaz Hanımpır

Prodüktör

Sanat camiasının renkli simalarından Sünenaz hanım bir, mucizeyi gerçekleştiriyor ve kafasına saplanan legolara rağmen yaşıyor. Hayvansever kişiliğiyle ve kürk giyen ünlülere tivitırdan çemkirmesiyle tanınan ünlü isim hu özelligini yine göstermiş ve boynuna yuva yapan örumceklere ses etmemiş. Efsane olmuşsun bebeyim. Doğum yapan ama doğumda çok kaybeden kara puma temalı elbisen mesajı çok güzel veriyor mesaj sahibini buluyor hayatım. Ranza model çift katlı ayakkablar ortalığı yıkıyor. Mucuk.

Ferhatsu Şekerhan

Şeker Fabrikatörü

Ferhatsu bey cemiyet hayatının renkli simalarından. Renk dediysem öyle üç beş renk değil fotoşop paletindeki renleri al kırksekizle çarp üstüne 1000 dönüm narenciye bahçesi ekle. Ekledin mi? Şimdi çıkan renkleri Ferhatsu'nun patlıcan tarlası rengi göyneğinden çıkar. Çıkan sonuç Ferhatsu nun ayak numarasını da veriyor. O da aşağı yukarı 55 numara zannımca. Gecen sene Honkong hayvanat bahçesinden kaçan yılan mı? Bulundu canım. Kemere gel. Kıps.

Bulgurhan Tarhana

Cankurtaran

Sekiz ayrı tsunami, yatağıyla oynanmış 12 dereden 12 farklı sel gelse sizi batıramaz, boğamaz ayol. Ne makarna ne kolluklar ne paletler bunun sebebi. Tek sebep o 800 darbeli matkaptan daha delici bakışlar. Havuç yağıyla mı bronzlaştın desem değil, esmer güzeli desem gönlüm razı değil, kafandaki bone mi yeden don mu desem olmuyor. Dil dursa Bulgurhan bey tende don durmaz. Şikayetim var cümle donlardan. Dillerimi Bulgurhan bağlasan durmaz. Üzüldün mü? Üzülmezsen üzülürüm. İşim bu. Profesyonelim canikom. Hadi boy ver.

Mehmet Ali & Akşamsefası